

Budapest, 1913. november 14. – Budapest, 1971. december 15.

Alkalmazotti családban született, apja postatisztviselő volt. A fővárosi Fáy András Gimnáziumban érettségizett. 1931-ben lett tagja a Magyarországi Szociáldemokrata Párt tagja, csatlakozott az illegális KMP ifjúsági szervezetéhez, a KIMSZ-hez is. 1931-ben elhelyezkedett az Erőátviteli és Világító RT.-nél, tanoncideje alatt a Vörös Segély-mozgalomban tevékenykedett. 1932-től 1937-ig a brünni német műszaki egyetemen tanult, gépészmérnöki oklevelet szerzett. A KMP tagja 1934-től, a Kommunisták Csehszlovákiai Pártjának 1935-ben lett tagja. 1937-től a Nemzetközi Brigádok soraiban a köztársaságiak oldalán harcolt a spanyol polgárháborúban, 1939-ben századparancsnokként szerelt le. 1938-ban tagja lett a spanyol kommunista pártnak is. 1939. februárban Franciaországba menekült, ahol a saint cyprien-i, a gurst-i, majd a vernet-i táborban internálták. 1941 tavaszán a dessau-i Junkers Művek mérnöke, s megszervezte több mint hetven „spanyolos” hazatérését, majd 1941. októberben hazatért. Novemberben tagja lett az MSZDP-nek és a vasmunkások szakszervezetének. Magyarországra való visszatérése után felvette a kapcsolatot a hazai kommunista mozgalommal. 1943. januárban letartóztatták, de bizonyítékok hiányában elengedték, rendőri felügyelet alá került. 1944. májustól katona volt, a fronton átszökött a szovjet csapatokhoz. 1944. októbertől decemberig ejtőernyős kiképzés után Nógrádi Sándor partizáncsoportjának politikai biztosaként a Felvidéken és Salgótarján környékén harcolt. 1945. januárban az Ideiglenes Nemzeti Kormány belügyminiszterének megbízásából hozzákezdett a Magyar Államrendőrség Politikai Osztályának megszervezéséhez, májusban kinevezték a Vidéki Főkapitányság Politikai Rendészeti Osztályának vezetőjévé, amelyet 1946 nyaráig irányított rendőr ezredesi, majd 1946. júliusban rendőr vezérőrnagyi rangban. 1947 tavaszától 1959. májusig Buenos Airesben a szovjet hírszerzés ún. rezidense; fedőfoglalkozása nagykereskedő volt. Hazatérése után a Belügyminisztérium II/3 osztályának (hírszerzés) egyik irányítója, majd 1962. februártól novemberig az MSZMP KB Adminisztratív Osztályának vezetője. Ekkor lemondott funkciójáról és nyugdíjba vonult, mert nem értett egyet több volt ÁVH-ás tiszt vezető funkciójában hagyásával. 1963-ban kinevezték a Corvina Idegen Nyelvű Kiadó igazgatójává, majd 1967-ben diplomáciai szolgálatra került. 1967. júniusban lett Magyarország berlini nagykövete; tisztéről 1968. augusztusban lemondott, mert nem értett egyet a csehszlovákiai bevonulással. A Magyar Könyvkiadók és Könyvterjesztők Egyesülete (MKKE) elnöke volt 1970-től haláláig.